

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia XIII. Magdalena secum disputat quâ in parte Christvm reperiat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

ELEGIA XIII.

MAGDALENA *secum disputat quâ in parte CHRISTVM reperiat.*

R O S C I D A prata leui pede iam permensa,
 sepulcro
 Adstitit, & quærit saucia Diua Deum.
 Cui placidum ridens niueis qui candet in alis,
 Mitte Deum, dixit, quærere; CHRISTVS abest.
 Vox ea Magdaleas teli vice vulnerat aures,
 Exclamat lacrymans, iam propè visa mori:
 CHRISTVS abest, & abest orbo mea vita sepulcro?
 Mors etiam docuit fallere saxa fidem?
 Cur lapis hic cineris custos tam nobile vitæ
 Deposito falso est passus abire sinu?
 Sensus abest saxi, fateor; tamen illa tueri
 Debuerant fidâ pignora tanta serâ:
 Atque ego debuerâ potius dare claustra sepulcro,
 Debueratque vigil stare fatelles Amor.
 Sed quid ego vanis onero rea saxa querelis,
 Et votis onero sidera fessa meis?
 Nec potius venor profugæ solatia lucis,
 Pulcher vbi lætis ridet Eöus agris?
 O mihi quis cæcis prætendat itura tenebris
 Stamina, Theseâ deuoluenda manu?
 O vtinam rectos regat æqua decempeda calles,
 Ne vagus obliquis trames aberrer agris!
 Ne labyrinthus fallat am fractus & error,
 Ah! malè palantes curua per arua pedes.
 Vota sed hæc nisi vana leui ludibria vento.
 Heu! via nulla viæ, dux mihi nullus adest.

E

Cyn.

Cynthia nocturnas solatur amica tenebras,
 Nec mihi spes mediâ morte dat vlla iubari
 Arcturi ad glacians vbi sidus & astra Trionum
 Cana pruinosis bruma senescit agris,
 Sæpè tepet mediis, quasi verna flabella, pruinis
 Mitis, & immites temperat aura niues.
 Ast vbi me gelidam crudus timor vrit ad vnam,
 Nulla meos mulcent omina blanda metus.
 Ah me ter miseram! cui spes stetit omnis in vno
 Et perit vna viro, quem mihi prædo tulit.
 Ni mage marmoreâ mortis iam compede liber
 Errat, & errantes abdit vbique pedes.
 Fors iuga celsa, cauæ fors infima vallis I E S V S,
 Abdita fors siluæ, fors sola nuda terit.
 Forsitan alternus terras perlustrat & æthram,
 Fertque refertque nouo, quâ lubet, orbe gradû.
 Forsitan his saxis (& saxa ostendit) I E S V S
 Secubat, arcana præda beata specu.
 Quò ferar? in dubias mens scinditur auia curas,
 Vt sese ista secant compita mille viis.
 Vos precor, ô cedri, vos & iuga confita cedris,
 Vos precor, ô fontes, amnigenæque lacus;
 Dicite, si qua cedrustegat, aut tegat hospita rupes,
 Nympha vel alba suis si qua recondat aquis.
 Quem vaga venor agris, omniq; crepidine fontis,
 Quo lare, quâ siluâ, quâve residit humo?
 Qua me cumque tulit variis vaga semita campis,
 Semita mendaci tramite fallit iter.
 Ah! nusquam redit ille meæ spes sera saluti,
 Siue sagax lustro flumina, siue solum.
 Sisto fugam. hoc vnum restat solamen amanti;
 Arctæ fides iunget, quos via longa fecat. Vt

Ut sibi longinquos fons distitus adligat amnes,
 Vitreaque in profugis vincla propagat aquis;
 Quoque magis largo fugit vnda volubilis aluco,
 Hoc magis vndofas fluminis auget opes:
 Fortè peregrinis, sic esto, deerret arenis
 CHRISTVS amans, & amans Magdala.
 CHRISTVS abest;
 Attamen absentes longinquis iungit habenis,
 Et CHRISTO sociat Magdalin arctus Amor:
 Quoque magis longo via diuidit inuida tractu,
 Amplius hinc lacrymis vndat vtrimque dolor;
 Sed quibus alternos absens sibi pascat amores.
 Quem spatium minuat, sic mage crescit Amor.

ELEGIA XIV.

MAGDALENA frustra CHRISTVM
 quinis sensibus indagat.

SPES nimum fallax saxo promisit ab isto
 Pandere purpureæ nobile lucis iter.
 Iam bis purpureo fax aurea fulsit Eoo,
 Iamque bis occiduis naufraga sedit aquis;
 Nec tamè apparet pes, aura vel umbra Tonantis:
 Heu mihi! spes tollit, quã dare spondet opem.
 Cisseis vt vacuo mentitur vina corymbo,
 Mendaciq̃ue sitim fallit iniqua botro:
 Sic itidem vano mens omine nixa, caduco
 Ludit in euentu. quid nisi vota sequor?
 Quã sequor errantem comes errabunda salutem,
 Si non illa graui marmore pressa iacet?
 Saxa per aspra rudesq̃ue ruam violenta salebras,
 Quã dolor æger agit, quã rapit orbis Amor.